

«Προσευχές στην Λίμνη»: Λύτρωσε την ψυχή μου (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

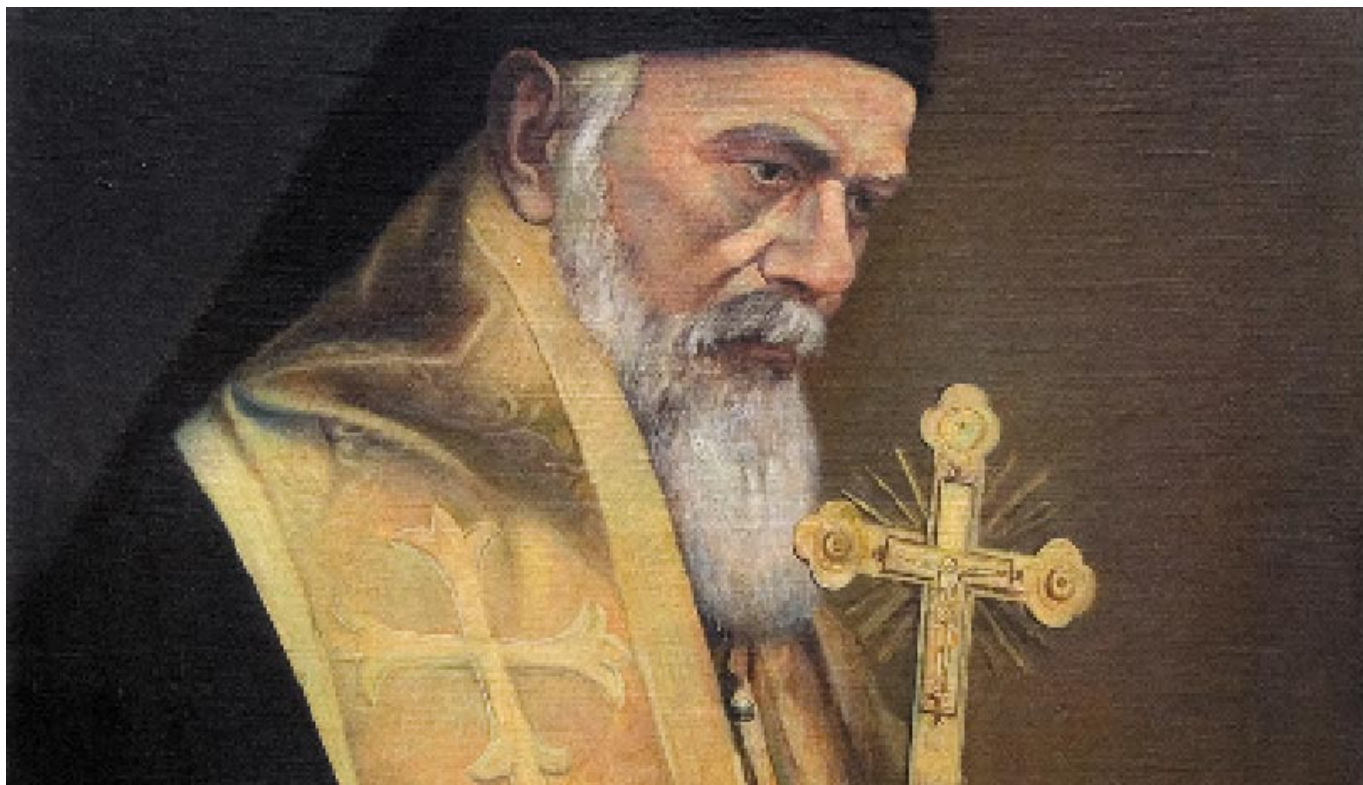
«Προσευχές στην Λίμνη»

Λύτρωσε την ψυχή μου από την αυταπάτη, Θεέ μου, ώστε και το σώμα μου να λυτρωθή από τη σωματική αμαρτία.

Λύτρωσε την ψυχή μου από την ανόητη αλαζονεία και από την φλογισμένη οργή, ώστε και το σώμα μου ούτε να τρελαίνεται ούτε να καίγεται.

Η ψυχή κατέστησε το σώμα εικόνα της, όργανο της ομιλίας της. Βουβό είναι το σώμα και αδρανές, είτε για το καλό είτε για το κακό, εάν η ψυχή δεν θελήσει να μιλήσει.

Τό σώμα δεν ξέρει για μοιχεία, εάν η ψυχή δεν του το πει. Η μοιχεία τελείται στην καρδιά· το σώμα μοναχά επαναλαμβάνει χονδροειδώς εκείνο που στους μυστικούς θαλάμους της καρδιάς με λεπτά νήματα υφαίνεται.

Γείτονές μου, να κοιτάζετε τη γυναίκα, όπως ακριβώς και η ίδια βλέπει τον εαυτό της. Η αυταπάτη θα πέσει σαν λέπια από τα μάτια σας... Να κοιτάτε την κάθε υπόσταση μέσα από την υπόστασή της και θα τη δείτε όχι με επιθυμία αλλά με συμπόνια. Εσύ, Θεέ, αγίασες τον γάμο και Εσύ αγίασες την αγαμία.

Εσύ έδωσες την ευλογία, ώστε εκείνοι που έχουν σοφία και δύναμη να χρησιμοποιήσουν όλην τη ζωή, που από Εσένα κατέβηκε μέσα τους, στην δική Σου διακονία.

Και Εσύ έδωσες την ευλογία, ώστε εκείνοι που δεν είναι σε θέση ολόκληρη τη ζωή, που τους δόθηκε, να τη διαφυλάξουν για τον εαυτό τους, να μπορούν να τη μοιραστούν και να τη μεταφέρουν σε νέες υπάρξεις, μέσα από τη γυναίκα.

Αληθινά, είναι αυταπάτη στον άνδρα ο λογισμός ότι η γυναίκα τον ελκύει. Δες· η ζωή που δεν χρησιμοποιήθηκε από τον άνδρα, αυτή τον σπρώχνει στη γυναίκα, γιατί δεν επιθυμεί να μείνει αχρησιμοποίητη.

Εσύ είσαι η ζωή, Θεέ μου, και η ζωή είναι φως. Εσύ είσαι φως, Θεέ μου, και δεν επιθυμείς να παραμένεις κρυμμένος στο σκοτάδι και να μην φωτίζεις.

Μακάριος ο άνδρας που Σε αναγνώρισε μέσα του και που Σου επιτρέπει να φωτίζεις την ψυχή του και το σώμα του. Δεν έχει σημασία εάν θα φωτίζεις ένα ακέραιο σώμα ή ένα σώμα μοιρασμένο. Εσύ θέλεις μόνον να φωτίζεις και να φωταγωγείς τη γη και να τη γεμίζεις με την ζωή Σου και με την δύναμή Σου.

Μακαρία η γυναίκα που η αυταπάτη έπεσε από τα μάτια της και γνώρισε τον άνδρα, όπως αυτός γνωρίζει τον εαυτό του, και πετάει την επιθυμία και γεμίζει από συμπόνια και βαστάζει τη ζωή μέσα της με φόβο και αξιοπρέπεια, σαν να βαστάζει μέσα της τον ουρανό....

Μακάριος όποιος αναγνωρίζει εγκαίρως ότι η μοιχεία μολύνει και θανατώνει τη ζωή.

Με τον Θεό δεν είναι να αστειεύεστε, γιοι της γης. Πιο ακίνδυνο είναι να αστειεύεστε με τη φωτιά παρά με τον Θεό.

Ούτε είναι η ζωή, που έρχεται από τον Θεό, όπιο για ένα μεθύσι της στιγμής, μετά από το οποίο αποκαλύπτεται η αυταπάτη, ενώ η ντροπή και η περιφρόνηση πέφτουν σαν βράχος βαρύς στην καρδιά, την αδειασμένη από μία ανόητη επιθυμία...

Λύτρωσε την ψυχή μου από την αυταπάτη, Θεέ μου, ώστε και το σώμα μου να λυτρωθή από τη σωματική αμαρτία.

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Προσευχές στην Λίμνη*, έκδ. Ιερού Κοινοβίου Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Ορμούλια 2021, σσ. 189-191.